

Oisin Cantwell

Dömdes till sex års fängelse av misstag

Domarens ursäkt: Jag var stressad

Foto: Foto: NISSE SCHMIDT

KOLUMNISTER ons 01 feb 2012

Att Östersunds tingsrätt av misstag dömde en kvinna till sex års fängelse för våldtäkt på sin dotter är mycket illa.

Än värre är att ansvarig rådman skyller mardrömsdomen på stress.

Det är inte svårt att förstå varför Eva, som egentligen heter någonting annat, har förlorat tilltron till svenskt rättväsende.

– Tingsrätten kan mycket väl ha förstört mitt liv. Mitt namn är spritt på internet. Jag pekas ut som pedofil och det är inte säkert att jag får tillbaka mitt jobb, säger hon i telefon från samhället hon nu gömmer sig i.

Det är nu inte ovanligt att människor som döms för grova brott svär sig fria.

Det Sten Burman, president för hovrätten i nedre Norrland, har att säga är däremot unikt. Under sina 30 år som advokat och domare har han aldrig varit med om att en tingsrätt kritiserats så hårt som i hovrättsdomen där kvinnan frias.

– Det är en dom som inte ens ligger i närheten av minimikraven på rättsäkerhet, säger Sten Burman.

Låt oss ta det från början. En ung, av socialen omhändertagen flicka, började för några år sedan anklaga sin bror och mor för att ha våldtagit henne under flera år. Berättelsen växte efter ett tag: pojkar i klassen i mellanstadiet hade också förgripit sig på henne, liksom en medelålders man.

Att flickan ändrade sin berättelse i tid och otid, och under rättegång erkände att hon ljög då hon polisanmälde ytterligare en familjemedlem för sexuella övergrepp, fäste inte tingsrätten något avseende vid.

Tvärtom, domstolen fann att flickan ”berättat på ett naturligt sätt om händelser som framstår som självupplevda”.

Sex års fängelse och 600 000 kronor i skadestånd, ett liv i ruiner.

Att hovrätten friar kvinnan är inte på något vis iögonfallande, bevisvärdering är ingen exakt vetenskap.

Men denna gång inleder hovrätten sitt resonemang på följande vis:

”Domen innehåller svepande och generaliserande uttalanden som inte är möjliga att bemöta eller bedöma och där relevansen i vissa domskäl är svårbegripliga”.

Översatt från juristprosa betyder detta att domen är så obegriplig att kvinnan inte har någon möjlighet att bemöta den och att hovrätten knappt fattar ett dugg. Det är en sågning som troligen saknar motstycke i modern svensk domstolshistoria.

Det vore mot denna bakgrund klädsamt av domarna vid Östersunds tingsrätt att ta sig en allvarlig fundering på hur en katastrof av detta slag inte ska upprepas.

Men Staffan Lindkvist, ansvarig rådman, har ännu sex dagar efter det att hovrättsdomen avkunnades inte läst den.

– Men jag förstår att jag får kritik och jag tar åt mig. Mitt enda försvar är hög arbetsbelastning.

Är det ett rimligt försvar?

– Nej.

Göran Ingebrand, tingsrättens chef, säger att kritiken inte ”kommer att leda till några särskilda åtgärder”.

Att rättsäkerheten till slut segrade i detta fall är givetvis glädjande.

Men det är djupt olustigt att ansvariga domare tycks rycka på axlarna åt en insats som inte kan beskrivas på något annat sätt än som en juridisk härdsmalta.

[Tyck till om sajten!](#)

OISÍN CANTWELL

1 februari 201200:00